

No us puc dir si plorava perquè plovia

Joan Crosas

gralla

de l'àlbum "Fent camí", dels Esquirols. 1975

(adaptat d'un poema popular xinès)

Gralla

Gr.

Gr.

Gr.

Com els homes valents,
un vailet de fina pell.
Amb quinze anys innocent,
s'allistava mariner.

El vent salat
li emblanquí els cabells,
el mateix vent
que el transportà
de bes en bes
fins a la llar,
a la llar dels seus pares,
malmesa i oblidada.

Els pardals fa temps hi han entrat
i han fet nius arreu
sota del teulat.

Ha tapat la cisterna
un pom de malva verda,
blat salvatge sobre el molí,
ha crescut solemne
damunt la pedra gris

Amb la malva del pou,
una sopa va escalfar,
i amb el blat va fer un pa,
un pa blanc sense llevat.

Pausadament
s'assegué al portal,
i a poc a poc s'anà adormint,
va somniar que era feliç.
Més els somnis s'acaben,
quan el neguit s'escampa,
els records són tan sols records
tot és ple de tosca de tanta pols.

Queda un plat a la taula
i brins de blat salvatge.

Els pardals han tornat a entrar,
s'han menjat el pa
i han fet niu sota el teulat.

Un vellet he trobat
assegut vora el camí,
geperut, cabells blancs
m'ha semblat que estava trist.